

ГУ ДПС В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

від 07.06.2021 р. № 2277/ПК/15-32-24-01-05

Головне управління ДПС в Одеській області за результатами розгляду Вашого звернення щодо надання податкової консультації у порядку ст.52 Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI (із змінами і доповненнями) (далі ПКУ) з питання сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб у разі зміни місцезнаходження платника податків – юридичної особи протягом календарного року, в межах компетенції, повідомляє наступне.

Щодо сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб у разі зміни місцезнаходження платника податків - юридичної особи протягом календарного року

Порядок сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб до бюджету регулюється ст. 168 ПКУ, згідно з п.п.168.4.1 п.168.4 якої податок на доходи, утриманий з доходів резидентів та нерезидентів, зараховується до бюджету згідно з Бюджетним кодексом України (далі БКУ).

Пунктом 8 ст.45 БКУ встановлено, що у разі зміни місцезнаходження суб'єктів господарювання - платників податків сплата визначених законодавством податків і зборів після реєстрації здійснюється за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду.

Облік платників податків в контролюючих органах регулюється нормами глави 6 ПКУ, відповідно до п.66.3 ст.66 якої у разі проведення державної реєстрації зміни місцезнаходження або місця проживання платника податків, внаслідок якої змінюється адміністративно - територіальна одиниця та контролюючий орган, в якому на облік перебуває платник податків, а також у разі зміни податкової адреси платника податків, контролюючими органами за попереднім та новим місцезнаходженням (місцем проживання) платника податків проводяться процедури відповідно зняття з обліку/взяття на облік такого платника податків.

Процедури переведення платника податків на обслуговування з одного контролюючого органу до іншого (взяття на облік/зняття з обліку) визначені розділом X Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 №1588, який зареєстрований в Міністерстві юстиції України 29.12.2011 за №1562/20300, із змінами (далі Порядок №1588).

Пунктом 10.13 Порядку №1588 встановлено, що у разі зміни місцезнаходження суб'єкта господарювання - платника податків сплата визначених законодавством податків і зборів після такої реєстрації здійснюється таким платником податків за місцем попередньої реєстрації до закінчення поточного бюджетного періоду. До закінчення року платник податків обліковується в контролюючому органі за попереднім місцезнаходженням (неосновне місце обліку) з ознакою того, що

він є платником податків до закінчення року, а в контролюючому органі за новим місцезнаходженням (основне місце обліку) - з ознакою того, що він є платником податків з наступного року (п.п.2 п.10.13 Порядку №1588).

У контролюючому органі за неосновним місцем обліку платник податків сплачує всі податки та збори, які згідно із законодавством мають сплачуватись на території адміністративно-територіальної одиниці, що відповідає неосновному місцю обліку, щодо таких податків подає податкові декларації (розрахунки, звіти) та виконує інші обов'язки платника податків, а контролюючий орган стосовно платника податків здійснює адміністрування таких податків, зборів (п. 7.3 Порядку № 1588).

Враховуючи викладене, у випадку зміни місцезнаходження, що пов'язане зі зміною адміністративно-територіальної одиниці, протягом календарного року, сплата податку на доходи фізичних осіб здійснюється юридичною особою - податковим агентом до контролюючого органу, в якому платник податків перебував на обліку до реєстрації зміни місцезнаходження (за попереднім місцезнаходженням).

Щодо сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб за місцем розташування відокремлених (структурних) підрозділів, де працюють наймані працівники

Підпунктом 14.1.30 п.14.1 ст.14 ПКУ встановлено, що поняття «відокремлені підрозділи» для розділу IV ПКУ вживається у значенні, визначеному Господарським кодексом України від 16 січня 2003 року N 436-IV (далі ГКУ).

Відповідно до ст. 64 ГКУ підприємство може складатися з виробничих структурних підрозділів (виробництв, цехів, відділень, дільниць, бригад, бюро, лабораторій тощо), а також функціональних структурних підрозділів апарату управління (управлінь, відділів, бюро, служб тощо).

Підприємство має право створювати філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи, погоджуючи питання розміщення таких підрозділів з відповідними органами місцевого самоврядування в установленому законодавством порядку. Такі відокремлені підрозділи не мають статусу юридичної особи і діють на основі положення про них, затвердженого підприємством.

Статтею 64 БКУ визначено, що податок на доходи фізичних осіб, який сплачується податковим агентом - юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента - юридичної особи, зараховується до відповідного місцевого бюджету за її місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах податку, нарахованого на доходи, що сплачуються фізичній особі.

Згідно з п.п.168.4.3 п.168.4 ст.168 ПКУ суми податку на доходи, нараховані відокремленим підрозділом на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до відповідного бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

У разі, якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) податок на доходи фізичних осіб за такий відокремлений підрозділ, усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа. Податок на доходи,

нарахований працівникам відокремленого підрозділу, перераховується до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

При цьому, юридична особа за своїм місцезнаходженням та місцезнаходженням не уповноважених сплачувати податок відокремлених підрозділів, відокремлений підрозділ, який уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) до бюджету податок, за своїм місцезнаходженням одночасно з поданням документів на отримання коштів для виплати належних платникам податку доходів, сплачує (перераховує) суми утриманого податку на відповідні рахунки, відкриті в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, за місцезнаходженням відокремлених підрозділів, а у випадках, передбачених ПКУ, - за місцезнаходженням земельних ділянок, земельних часток (паїв), виділених або не виділених в натурі (на місцевості) (п.п. 168.4.4 п. 168.4 ст. 168 ПКУ).

Крім того, відповідно до п. 63.3 ст. 63 ПКУ з метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку). Згідно з п.7.1 Порядку №1588, якщо відповідно до законодавства в платника податків, крім обов'язків щодо подання податкових декларацій (розрахунків, звітів) та/або нарахування, утримання або сплати (перерахування) податків, зборів на території адміністративно - територіальної одиниці за своїм місцезнаходженням, виникають такі обов'язки на території іншої адміністративно - територіальної одиниці, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за таким неосновним місцем обліку у відповідному контролюючому органі.

Отже, якщо платник податку - юридична особа має власні та/або орендовані приміщення (будівлі) в різних регіонах (районах), де здійснюється господарська діяльність, та в яких працюють наймані працівники, то такий платник податку незалежно від зміни місцезнаходження протягом календарного року, зобов'язаний стати на облік як платник окремих видів податків та перераховувати податок на доходи фізичних осіб із доходів нарахованих найманим працівникам, до відповідного бюджету за місцезнаходженням (розташуванням) таких підрозділів.

Згідно пункту 52.2 статті 52 Податкового кодексу, індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.